

Marjon de Vries

Stichting Bram

Als we het hebben over een stichting waar het doorzettingsvermogen en de positiviteit vanaf straalt, dan hebben we het over Stichting Bram. Een bijzonder gesprek met Marjon, oprichtster en directeur van de stichting, heeft mij ervan overtuigd dat je met genoeg wilskracht en liefde voor de ander iets heel groots kunt bereiken. De start van zoon Bram was voor Marjon en haar man Mark niet gemakkelijk. Maar het heeft nu een geweldige uitwerking op meerdere kinderen met een beperking én hun ouders.

A photograph of Marjon de Vries, a woman with long brown hair, wearing a black long-sleeved shirt and blue jeans, standing next to her son Bram. Bram is sitting in a black wheelchair, wearing a grey patterned sweater, blue jeans, and brown boots. He is smiling and looking towards the camera. The background shows a room with a green chair and a white cabinet.

“Als ik het doe, wil ik het ook groots aanpakken”

“Ik wilde Bram in een omgeving met spelende, zingende en dansende kinderen. Mét en zonder beperking.

Slechts 6 weken na de geboorte van Bram kreeg hij zijn eerste epileptische aanval. Het duurde niet lang of Mark en Marjon gingen ziekenhuis in en ziekenhuis uit. Marjon vertelt: “Bram had volop aanvallen met een hartslag van tussen de 180 en 200 slagen per minuut. Een jaar lang heeft hij medicatie gehad, diëten, een hormooncuur. Het hielp allemaal niet. “Eigenlijk weten we het niet” is niet wat je wil horen van een arts wanneer je weet dat er overduidelijk iets mis is. Maar ook de artsen hadden geen idee.”

Toekomst

Bram was net 2 jaar toen er besloten werd om zijn hele linker hersenhelft uit te schakelen. “Voor die tijd zijn we nog op vakantie geweest, hebben we de dingen gedaan die ieder normaal gezin doet. De aanvallen zijn op vakantie tenslotte niet anders dan thuis.” De operatie duurde ruim 10 uur. Nu was het afwachten of het had geholpen. “De nacht na de operatie kreeg Bram opnieuw een volle aanval. Shit, dachten wij allebei, maar uiteindelijk bleek het een ontrekkingsaanval te zijn,” aldus Marjon. Ze mochten naar huis en 1,5 jaar waren er geen aanvallen. Marjon en Mark dachten na over de toekomst van Bram en kwamen tot de conclusie dat hij naar school moest. In een omgeving zijn met spelende, zingende en dansende kinderen mét, maar ook zonder beperking.

Stichting Bram

Marjon, die zelf uit het onderwijs komt, is twee jaar lang bezig geweest met het opzetten van een businessplan. Marjon: “Als ik het doe, wil ik het ook groots aanpakken”. Stichting Bram werd opgericht en startte direct met 6 kinderen met een beperking (inmiddels 11!) op de reguliere basisschool ‘De Botter’ in Ridderkerk. Tussen kinderen zonder beperking. “Ze horen er helemaal bij. Het is prachtig om te zien, hoe de kinderen met elkaar omgaan en hoe ze zo met elkaar opgroeien.” Hoewel alles om de kinderen draait, stond er bij Marjon nog een punt hoog op de lijst: de ouders.

Marjon: “Ouders worden soms vergeten in het verhaal. Het naar school brengen van je kind, je kind tussen de andere kinderen zien, de betrokkenheid voelen. Het was voor mij belangrijk om ook daar aandacht aan te geven.”

Uitdaging

Marjon: “We zijn altijd bezig met nieuwe ideeën. Er ligt geen voorbeeld hoe het moet, dus we hebben ook creatieve werknemers nodig.” Er zijn inmiddels 45 klassen door heel Nederland die willen werken op de ‘Bram’ manier. Al is dat niet zomaar gedaan. Marjon vertelt verder: “Het hoeft niet moeilijk te zijn, maar wel goed geregeld. De benodigde partijen (zorg en onderwijs) die je bij elkaar moet krijgen voor de financiering, daar zit een grote uitdaging. Je bent afhankelijk van veel verschillende mensen.”

Verder kijken

Voor Marjon is het nog lang niet klaar. Ze kijkt verder, met name nu voor Bram de basisschool erop zit en zij opnieuw tegen punten aanloopt. “Bram moet verder, hij mist nu de interactie. Het moet niet zo zijn dat het voor de kinderen ophoudt na groep 8 te hebben bereikt.”

Een maand na dit interview mogen wij het mooie nieuws van Marjon ontvangen dat zij vanaf september 2022 een nieuwe samenwerking aangaan met de LeerOnderneming (10-14 onderwijs) binnen het Gemini College!

Marjon: “We starten dan met 6 leerlingen (waaronder Bram) binnen het voortgezet onderwijs. Hierdoor komen er ook plekken vrij in onze 2 klassen op de Botter en zullen we uiteindelijk groeien naar 20 leerlingen.”

Wil jij meer weten over het werk van Stichting Bram? Kijk dan op de website www.stichting-bram.nl